

Акафистъ Свѣтѣйшему Прѣстолу Князю Пётру Могилѣ.

Кондакъ А.

Извѣрѣннаѧ ѿ рода державиаго душѣ цркви рѣскіѧ,* любовию
избѣльною и мѣрдіемъ вѣгъ и блаженнимъ добре посвѣтилаѧ,* за
вѣрѣ во Христѣ гдѣ наше го душу свою положилаѧ* и вѣнцемъ славы
Христовы оукрашенаѧ,* восхвалѧюще поздвиги и страданія твоѧ, съ
любовию воспѣваемъ ти сици: Радвісѧ, благовѣрнаѧ князине
Еліславѣто, прѣномчнца доистославнаѧ.

Ікосъ А.

Агельскимъ попеченiemъ храненаѧ и матерю твою благочестію
почаємаѧ, въ традиціяхъ, мѣтвахъ и мілостыни измѣда образъ
добротелънаго житія ізвѣла еси. По кончиинѣ же матеря твоѧ и
блаженыхъ сродниковъ крѣтныи путь, гдѣмъ заповѣданый,
оуразумѣла еси. Тѣмже, дивящесѧ таковою ѿ иконостаси твоему
избранию, со оумиленiemъ взываємъ ти:

Радвісѧ, ѿ иконостаси Христу возлюбишаѧ:

Радвісѧ, во младости начатки благочестія пріимшаѧ.

Радвісѧ, Христу агнца избраниѧ:

Радвісѧ, традиции вѣїи въ душѣ воспріѧвшаѧ.

Радвісѧ, добротелъи матеря твоѧ наследствовавшаѧ:

Радвісѧ, традицию любовию и мѣрдію єю наученнаѧ.

Радвісѧ, сродцемъ въ вѣрою оутвержденнаѧ:

Радвісѧ, из вѣрою и оупованiemъ крѣзъ твой понеслаѧ.

Радвісѧ, земли Отечества твоегѡ цвѣте благоуханный:

Радвісѧ, чистотою живи твоѧ иѣса возвеселившаѧ.

Радвісѧ, на служение страждальцымъ вѣомъ избраниѧ:

Радвісѧ, пред гдѣмъ ѿ насы теплаѧ мѣтвенница.

Радвісѧ, благовѣрнаѧ князине Еліславѣто, прѣномчнца
доистославнаѧ.

Кондакъ Є.

Біндѣ гдѣ вѣг҃оє сѣрдца твоєгѡ нѣзволенїе, іакѡ возжелѣла єси житїе проводити во влгочестїи и чистотѣ, къ нѣнѣй красотѣ. Очи сѣрдца твоєгѡ оутремлѧющи и любовь къ бг҃у въ себѣ возгрѣвлюющи. Млѣтвамъ твоимъ и наша сѣрдца тѹю же любовию просвѣтити, да съ тобѹю воспоемъ бг҃у: **Аллилѹя.**

Ікосъ Є.

Радѹмъ просвѣщеникъ и мѹши и вси оутробанїе на бг҃а возложивши, не оубоѧлъ сѧ єси, ст҃аѧ єлїсавето, ѿстѣвити домъ фтилъ твоєгѡ и въ нѹбое фтичество вселнїтисѧ, єгда бракомъ сочестлъ сѧ съ россійскими великими князьями сёргиевъ. Мы же съ любовью взыбаемъ ти сице:

Радѹмъ, ѿ запада на востокъ пришедшахъ:

радѹмъ, въ нѹбемъ фтичестви єдиненїе съ црквию ѿбрѣгшахъ.

Радѹмъ, заповѣди гдни исполнити возжелѣвшахъ:

радѹмъ, въ сїрдцахъ нашихъ по бѣзѣ ревнованїе восплеменѧюшахъ.

Радѹмъ, въ сѹпрѹжествѣ цѣломѹдренїе пожившахъ:

радѹмъ, въ добродѣланїи насѧ наставлѧюшахъ.

Радѹмъ, влговѣрнаѧ княгине, странѣ нашей вѣрно послѹжившишахъ:

радѹмъ, сѹпрѹгъ твоемъ въ дѣлѣхъ влгихъ мѹдраѧ помощнице.

Радѹмъ, семеиству влгочестивыхъ покровительница:

радѹмъ, материнскому любовию насѧ согрѣвальюшахъ.

Радѹмъ, красотою дѹшею и тѣлесною всѣхъ оудивлѧюшахъ:

радѹмъ, всегда міра христіанскаꙗ оукрашенїе.

Радѹмъ, влговѣрнаѧ княгине єлїсавето, прѣблномчнице досуглавнаѧ.

Кондакъ Г.

Силюю вѣтвеныѧ влгодати ко спасенїю оумѹдреннаѧ, познала єси вѣрѹ истиинѹ, княгине млѣтвала єлїсавето. Тѣмже, во ст҃ей земли

пребывающи и в желании сердца своею пройдти православие
оукрепившися, воспела еси просветившему тае глагола.

Икона Г.

**Имущи сердце, добреи земли подобноe, върх православию оудобь
воспрѣла еси, тѣмже стаго муропомазанія и причашенія стыхъ
христовыхъ тѣни въ праздникахъ воскрешенія прѣнаго лазаря
сподобилася еси. Мы же, славаще просветленіе твое благодатию стаго
дхя, величаемъ та:**

Радысѧ, ѿ заслужденіи ѿрекшаахъ:

радысѧ, върх православию прїемшаахъ.

Радысѧ, помазаніемъ стаго дхя запечатлениахъ:

радысѧ, из црквию истинною возведеніеннемъ.

Радысѧ, стѣй прѣнѣй єлісаветѣ тезонменитахъ:

радысѧ, въ подвигахъ ей оусердию подражавшаахъ.

**Радысѧ, сыновымъ запада путь къ истиннѣй върх
показаніюшаахъ:**

**радысѧ, ѿ блгочестивыхъ людѣй российскихъ любовью
почитаемаахъ.**

Радысѧ, мѣтавахъ мати, мѣтъ оу блки и гда обрѣтшаахъ:

радысѧ, и ѿ нашемъ помилованіи оусердию молашаахъ.

Радысѧ, свѣтъ блжтвенный въ сердцѣ своемъ носившаахъ:

**радысѧ, тъмъ жижи нашея свѣтомъ христовыхъ заповѣдей
възаряющаахъ.**

**Радысѧ, блговѣрнаѧ княгине єлісавето, прѣномчнца
достославнаахъ.**

Кондакъ Д.

**Богъ злобы врага рода человеческаго не поколеба та, стая,
егда блговѣрный супругъ твой внезапно смерть ѿ збѣйца
злонравныхъ воспрѣтъ, емѹже сострарадающи, вѣле мѫжество и**

Хр̄тіїнскѹю любѹвь іѣвіла єсì, ѿ покаїнїи же оѹбійцѹ молѧшиѧ, творіла єсì пѣсни: **Аллилѹіа.**

Ікона І.

Слышавше рѡссійстїи людїе ѿ оѹбійнїи сѹпрѹга твоєгѡ, молѧхѹ вѣа, да оѹкруїпїтѹ тѧ, іїлѧ єлїсаўето, въ несёнїи скорби сеѧ. Ты же, єѹльскою любѹвью дѣжима, въ темнїцѣ оѹбійцѹ посѣтіла єсì, къ покаїнїю єгò подвижанши и мѣтвы возносѧши ко г҃ѹ ѿ прощенїи єгò. Сегѡ ради прїими ѿ наꙗхъ недостойныхъ похвалы сѧ:

Радѹиѧ, зáповѣдь хр̄тѹвѹ ѿ любви ко врагомъ и спольнившаѧ:

Радѹиѧ, оѹбійцѹ сѹпрѹга твоєгѡ єѹльски простывшаѧ.

Радѹиѧ, мнѡги скорби и вѣдьми претерпѣвшаѧ:

Радѹиѧ, въ скорбехъ и печалехъ наамъ помогающаѧ.

Радѹиѧ, заблѹждшихъ на путь истины и покаїнїѧ наставляющаѧ:

Радѹиѧ, ѿ помилованїи грѣшныхъ тѣплѣ ходатайствующаѧ.

Радѹиѧ, во тьмѣ печалей сѣбѣтомъ надежды наꙗхъ ѿзаряющаѧ:

Радѹиѧ, путьеводнаѧ звѣздою сїсенїѧ чарующаѧ.

Радѹиѧ, ѿкаменѣннаѧ сердца наша во оѹмиленїе приводящаѧ:

Радѹиѧ, ѿ всѣкой скорби нашеи хр̄тѧ оѹмолѧющаѧ.

Радѹиѧ, злобѹ міра добромъ побеждающаѧ:

Радѹиѧ, людемъ рѡссійскимъ любовь истиинѹю показывающаѧ.

Радѹиѧ, блговѣрнаѧ кнағыне єлїсаўето, прѣблномчнїе достославнаѧ.

Кондакъ є.

Боготечнаѧ звѣзды іѣвілаѧ єсì въ земли рѡссійстїй, іїлѧ єлїсаўето, єгда вогатство и славѹ г҃акѡ праходи вмѣнївши, въ рѹцѣ вѣїи жизнь свою предалѧ єсì, крѣзъ г҃енѹ вѣнѹ предъ очима и мѹщи. Тѣмже, мѣтвою и дѣлы мѣрдїж вѣгѹ оѹгоднїши, днесъ въ радости ємѹ поѣши: **Аллилѹіа.**

Ікона 6.

Рід'євше та людіє в'госпасіемаго града москви дівнію огістроітельниця. Обнітелі мірділ, возврашавши, іако многи жені, дівки і старини російскія європейська заїх тихо і душеспітельне пристаніше, подражаше стима женама муроносицама марділ і марін въ славленії в'гв і бліжними. Сега ради, прославляюще та, глаголема сице:

Радвісѧ, середи слави земнія місце мірекаго житіл
оуразм'євшасѧ:

Радвісѧ, ім'єніє своє раздівшасѧ і нищетв христово возлюбивши.

Радвісѧ, града москви обнітелію дівною оукрасивши:

Радвісѧ, блгое іго христово на рамо вострімши.

Радвісѧ, славленію стих жені муроносицама подражавши:

Радвісѧ, многія жені во обнітель мірділ приведши.

Радвісѧ, ко спенію сестрі твоіх мідрил оуправителниця:

Радвісѧ, обнітелі твоє жесіпна хранительница.

Радвісѧ, въ підвізех тблесних і дхобных на сѧ оукреplажиша:

Радвісѧ, путь ѿ землі на небо наама показувши.

Радвісѧ, скітіло мірділ, над градома москвою возшедше:

Радвісѧ, всіх славяних бліжними покровителниця.

Радвісѧ, блговерна жнагіне єліславіто, прпномчніє дослугами.

Кондак 5.

Проповідьница людеве єжтвенныя і мірділ неистощимаго была єси въ землі нашеї, стілка єліславіто, блгочестіл ревнительница, въ сердцях людій російских любо въ гділ і мірдіе къ братіямъ вѣдствуюши возгребвяющи. Тѣмже и мы, твоима завѣтами послѣдовиши, відпѣ съ сирими и оубогими в'гв востойми: **Аллилія.**

Ікона 5.

Возі́лла єсі́и се́бітомъ и́ноческаго житі́я въ сітранѣ россійстѣй,
прѣбыва́ш матьи на́ша єлі́савѣто, въ постѣ и мѣтвѣ, въ иоши́хъ
вдѣніихъ и сітромъ възде́ржаніи пре́бываюши, блгочестїю и смире́нїю
сестры Фе́нієли твоѧ по́вчала єсі́и. Мы же, тобою на по́уть тѣсныи
помы́ла дѣхóвна́го наставлѧеми, о́ублажа́емъ тѧ:

Радви́сѧ, по́уть рабно́аггльна́го житі́я и́збрáвша́ш:

Радви́сѧ, въ цѣломъ дрїи чистотѣ сірдца твоегѡ сохра́ниша́ш.

Радви́сѧ, въ не́стажжаніи высо́тѣ дѣха твоегѡ показа́вша́ш:

Радви́сѧ, въ послушаніи бѣ́зъ и ближнимъ послужи́вша́ш:

Радви́сѧ, мѣдра́ш кна́гіи и и́ночіи пречи́тана́ш:

Радви́сѧ, образъ жена́мъ христіа́нскимъ.

Радви́сѧ, постомъ, вдѣніемъ и непрестанными мѣтвами бѣ́зъ
о́угоди́вша́ш:

Радви́сѧ, ѿ си́ла грѣхóвна́го дѣши на́шѧ проевжда́юща́ш.

Радви́сѧ, ко и́сполненію заповѣди и любви къ бѣ́зу и ближнимъ
всѣхъ наставлѧюща́ш:

Радви́сѧ, мѣтвѣ тѣплой на́съ на́учая́юща́ш.

Радви́сѧ, наставнице и́ночіиамъ и собесѣднице а́гглю́мъ:

Радви́сѧ, въ си́номъ прѣбываніи же на и́есіи прославленна́ш.

Радви́сѧ, блговѣ́рия и кна́гіи єлі́савѣто, прѣбномчнице
досто́слави́ша́ш.

Кондакъ 5.

Хота́щи волю гдѣ́ни твори́ти, ста́л єлі́савѣто, на всѣкій часъ
свою волю ѿсѣкала єсі́и, къ си́бѣгъ почи́тии на́шихъ сіарцѣвъ гаврі́ла и
альфія притекаюши и и́ны мѣжы д҃хонѡсныя вопрошайши, и́хже
мѣдыми наставлёніи житіе во Фе́нієли мѣрдїя добрѣ о́упроща́ла
єсі́и, непрестанно из сестрами взы́баюши бѣ́зъ: **Алла́хъ!**

Ікона 3.

Нόвое чудо показа гдѣ, єгда дарова ти, сіѧл єлісавето, благодать и силь немощија исцѣлѧти, безнадежныј ог҃тѣшати, заблуждшија вразумлѧти. Ты же, ѿблегченіе и ѿѣрѣдъ съ любовью подариши, сирымъ, забвѣннымъ и немощијамъ смиренію послѹжила еси. Тѣмже и насъ ог҃богихъ твоему мѣтую ѿстрастѣй грѣховныхъ исцѣли и буди намъ ко спасенію ог҃правителыница, да благодарственію воспоемъ ти:

Радвила, въ послѹшаніи душевныхъ отцѣмъ и великимъ отарцемъ пожиша:

радвила, великаѧ матушка людемъ российскимъ нареченаѧ.

Радвила, даръ немощија душы врачевати ѿ бга отложиша:

радвила, болѣшија ѿ дара болѣзни возставляюща:

Радвила, довѣцъ и сиротъ благосердая попечительница:

радвила, личинихъ пнитателынице и сѹшымъ въ бедахъ скорая заславница.

Радвила, велики превозрѣнныхъ и ѿвѣрженныхъ не ѿставляюща:

радвила, многїа душы ѿ тьмы грѣховныј и погибели спасища:

Радвила, ог҃нывашимъ въ скорбехъ и ѿвѣтоѧніихъ мѣдрахъ ог҃тѣшивателынице:

радвила, и насъ, ог҃дрѹченныхъ болѣзниими и немощими, ог҃крѣплѧюща:

Радвила, кающимъ грѣшникомъ предъ гдѣмъ предстательница:

радвила, людемъ российскимъ бгодарована помощница.

Радвила, благовѣрнаѧ кнажыне єлісавето, прѣбномчнца досуглавнаѧ.

Кондакъ ІІ.

Странное и отрѣшное видѣніе гдѣ душевники ѿбнители мѣдїл іерено митрофанъ, ты же, съ сіѧл мати, съ видѣніемъ и зажигающи, прорекла еси, икѡ вѣлѣ и грозное испытаніе грядетъ на

црквь рѹсскѹю һ̄ держа въ нашѹ: сѹйи нь порѹгáнїе, врѹнь
врато вѣйственнаѧ, смѹгла вѣлїа, кончина мѹнческаѧ сemeиства
царскагѡ: но помилѹетъ вѣкѡ рѹссию по мѣтвамъ сѹйихъ єѧ, съ
нѣмноже тѣ наинѣ востребаеши вѣгѹ: **Аллилѹга.**

Ікона ۷.

Еслѣ блгода тїю вѣтвеною просвѣшалема, сѹйа єлїса вѣто,
мисленныма очима гнѣвное посвѣщенїе вѣтїе страны нашеѧ зре ла єсн
и пророчески вѣщала єсн, иако мнози мѹнцы и исповѣдници въ
земли рѹсстѣй воззїлютъ. Тѣмже всѣ оуповѣнїе на вѣтїю мѣтру
возложити людн рѹсскїмъ призыбала єсн, вѣрѹющи, иако мѣтвами
єѧ оуптронитса и блгословитса земля наша. Мы же, вѣдѹще
прореченїѧ твоегѡ ѿдѣбѣ фгчнзы нашеѧ ссыпїе, оублажаемъ тѧ
снци:

Радѹска, храмъ покрова пре сѹйа вѣты во фбнтели воззвишила:

радѹска, въ рѹцѣ пренѣтѣй мѣти фбнтель твою предавшила.

Радѹска, храмовъ сѹйихъ и блголѣпныихъ оуптронительнице:

радѹска, къ вѣтѣ нефсипнаѧ мѣтвеннице.

Радѹска, храмы вѣтїи соединами и ризами блговрасишила:

радѹска, иако сердце твоѣ фбнтелью сѹйагѡ дхла содѣласа.

Радѹска, житіемъ своимъ гдѣ и мѣти єгѡ вѣрни послужишила:

радѹска, всѣ оуповѣнїе на вѣга возлагати насѧ научиющиша.

Радѹска, кротость, тишинѹ и миръ сердцамъ нашымъ
подаришила:

радѹска, блгодатными дары сбѣглаш оуптрашеннна.

Радѹска, мѣстивеннѣ скорби и клеветѣ пренерпѣшила:

радѹска, се бѣ въ жерть вѣгѹ оуготовишила.

Радѹска, блговѣринаѧ и налаги и єлїса вѣто, прѣномѹнци
достигла.

Кондакъ д.

Бескъ любовию и вѣтъ пламенеющи, стражда єлісавето, не оубожлася єси, егда прїндоща во Отечестве твою людие безбожнин, хотящи сѧ неправеденъ надъ тобою совершити. Ты же, гдемъ сохраняма, смрти тогда незбегла єси, ѿ вразумленіи и просвѣщеніи неразумныхъ и заславшися молющися, вѣтъ же во благодареніи воспѣвалиющи:
Аллилія.

Ікосъ д.

Рѣтій человѣческихъ оуста не возможутъ достойно восхвалити крѣпостъ любви твоей во дни бѣдъ и напастей великихъ, ѿбышедшихъ отечество наше, егда не восхотѣла єси покинуть россію и Отечество, тобою созданныю, сестры токъ за вѣрѣ православію дѣже до смрти стояти оубѣщающи. Мы же изъ любовию восхвалляемъ тѧ:

Радвісѧ, землю нашъ возлюбившася:

радвісѧ, ѿ любеи православныхъ изъ любовию прославляемася.

Радвісѧ, щитомъ вѣры отраждатися насъ наѹчаяющася:

радвісѧ, желаніе крѣгнымъ погребемъ следовать въ насъ оукрѣплѧющася.

Радвісѧ, ѿ рода погибели многія спасшася:

радвісѧ, Отечели твоей и грѣду москвѣ покрове и защищницѣ.

Радвісѧ, сестры Отечели мѣрдія въ вѣрѣ и надежди оутвердившася:

радвісѧ, на подвигахъ мѣнчества за Христя ихъ настѣльшася.

Радвісѧ, пріѡещиаги спрѣтѣмъ Христовыи оудостойившася:

радвісѧ, въ подвигѣ исповѣдничества вѣрныя оутверждаяющася.

Радвісѧ, любви жертвеннѣй, вѣчнѣй насъ наѹчаяющася:

радвісѧ, въ радости гдѣ твоегѡ вшедшася.

Радвісѧ, благовѣрнаѧ кнѧгина єлісавето, прѣблномѣнци достойнливася.

Кондакъ Г.

Спісні телънагѡ пôдвига ишѹши, сїѧл єлїса ве́то, сї рâдо стїю
блгода рила єси вѣа, икѡ сподоби тѧ понести крѓа єгѡ. Тѣмже
просїѧл побѣдою вѣра твоѧ, єгда къ голгофѣ своїй восходѧши,
непрестанно возглашала єси: слава вѣз за всѧ! оѹмоли, сї мѧти
наша, да дарѹетъ на мѧ гдѣ стражати мѹдростъ и сїлѹ за вѣрѹ
праѹю даже до смѣрти стояти и воспѣвati ємѹ єдиными оѹсты и
єдинымъ се́рдцемъ: **Аллилѹиа.**

Ікосъ Г.

Ст҃енà нєшбори маѧ и заслѹпленїе страданїе нашеи даровасѧ сїѧл
икѡна вѣжѧл мїтре держави маѧ, юже прїгла єси во ѿбнители мїрдѧл,
сїѧл єлїса ве́то, икѡ знаменїе побѣды над мїродержитѣли тьмы
вѣка сегѡ. Сегѡ ради и мы, все оѹповѣнїе на державиѹ вѣчѹ
возложивше, тибѣ икѡ истииниѹ слѹжнителъниѹ и послѹшниѹ
пречтыял мїтре гдѣ восхвалѧемъ:

Радѹиѧл, исполненнаѧ блгода ти и сїлы вѣжѧл:

радѹиѧл, извѣрѣвшаѧ блгѹю чашу, иже не ѿмѣтѧл ѿ тебѣ.

Радѹиѧл, въ кротости и смиренїи вѣжѧл мїтри подражавиа:

радѹиѧл, икѡ мѹдраѧ єѹльскаѧ дѣва єлеи блгода ти собрavиа.

Радѹиѧл, престьял вѣзы блгоговѣннаѧ слѹжнителънице:

радѹиѧл, оѹ прѣтла сїла єѧ непрестаннаѧ мїтвеннице.

Радѹиѧл, ѿразъ самоѡверженїѧ на мѧ ивишвиа:

радѹиѧл, дрѹгъ дрѹга тяготи ноги ти на вѣшиша.

Радѹиѧл, скорбьи и слезами въ цркви ибо возвѣдшиа:

радѹиѧл, любви и терпѣнїю въ страданїи сѹшихъ всѣхъ
на вѣшиша.

Радѹиѧл, аггльски на землю пожиша:

радѹиѧл, на неби вѣнца славы оѹльчиша.

Радѹиѧл, блгоговѣнаѧ княгине єлїса ве́то, прѣбномчнци
достославиа.

Кондакъ А.

Прѣніе молѣбное вѣт'єй мѣти возносіла єсѧ, сїѧл єлїсаѣтъ, въ
день прадноваціѧ йверскїѧ іконы єѧ, єгда вѣща тѧ нечестиви и
въ темнице ввергоща. Ты же благодарыла єсѧ хрѣтъ вѣга нашего,
давшаго тебѣ не тѹчию єже въ негде вѣровати, но и єже по нѣмъ
страдати, въ озахъ темничныхъ воспѣваша ємъ: **Аллилѹиа.**

Ікосъ А.

Свѣтъ вѣтвениий ѿѧл тѧ, сїѧтъ отърпнцие сїѧл кнѧгине
єлїсаѣтъ, кѹпиши съ прѣномчнцию варварою, ѿ хрѣтѣ сестрѹ твою,
и съ прѹчими сїѧтъ отърпцы именитыми, єгда въ глаголькій ровъ
низиринаша вѣсъ нечестиви. Ты же, рѣны велика гѡ кнѧзъ іѡанна
ѡблазниши и страданіѧ блаженніихъ ѿблегчаяши, воспѣвала єсѧ
сїеннаѧ пѣснопѣніѧ, за озиваша ѿице молѧшиася: Онь, ѿпѹстѣ
и мъ, не вѣдѧтъ бо, чѣдо творѧтъ. Оурачъ и нашихъ душъ рѣны,
прѣнаѧ мати, да съ любовью воспоемъ ти:

Радѹисѧ, мѣнческѹ кончайнъ свою предѹѣдѣвшаѧ:

радѹисѧ, сїѧтъ отърпнцие великоменитая.

Радѹисѧ, сїѧтъ хрѣтъ въ прїовѣшиавасѧ:

радѹисѧ, сълою вѣтвеною въ страданіихъ оукирѣплѧемаѧ.

Радѹисѧ, за мѹчнителей своихъ, хрѣтъ подражаяши, молившаасѧ:

радѹисѧ, до самыѧ кончайны твоѧ пѣсни вѣгъ воспѣвашаѧ.

Радѹисѧ, кроюю свою землю рѹсскѹю ѿросившаѧ:

радѹисѧ, сѹмъ новыхъ мѣнкъ сопричтѣннаѧ.

Радѹисѧ, икона ликъ прѣбыла и прѣбыла же прїовѣшилась єсѧ:

радѹисѧ, сѹмъ благовѣрныхъ кнѧгинь земли рѹсскїѧ доспѹннаѧ
сонаслѣднице.

Радѹисѧ, жерто не порочнаѧ и благопрѣднаѧ, вѣгъ принесеннаѧ:

радѹисѧ, со всѣми сѹмъ земли нашеѧ торжествѹща.

Радѹисѧ, благовѣрнаѧ кнѧгине єлїсаѣтъ, прѣномчнци
доспѹслѧвшаѧ.

Кондакъ Е.

Блгода́тъ и́сточа́ють чтнмл мόщи вáшъ, стмл прпбномчнцы
ёлїса́вéто и варвáро, и́хже ѿ порвгáниж и везчестіл спásше,
блгочестии людїе и́з рвасиин во стый грáдъ іерлímк принесоша и въ
весь гедсманийстїй погребоша, и́дѣже мнозиин къ нимк приходаше,
оублжáютъ вász, воспѣвáюще вгъ, днвномъ во стыхъ скоихъ:
Аллилѹіа.

Ікосъ Е.

Свѣтла и́бнаго и влгогчанія чвднаго хрámъ стый мѹроносици
марин магдалини во іерлímк исполнился, ёгда грбъ из тѣломъ
твоимъ ѿвретъ вѣстъ. Тѣмже и́бнѣ цркве православныя чада вси
радилюсь и ликуютъ ѿ гдѣ, притекающе къ чвдоточнѣй рѣцѣ
мошѣй твоихъ, прпбномчнци ёлїса́вéто, и влгодаряще прославльшаго
тѧ гдѧ, поють сици:

Радвнися, икѡ мόщи твоѧ иептлѣніемъ процефтоша:

радвнися, во ствю землю тѣломъ принесеннаѧ.

Радвнися, въ садѣ моленія гднаѧ погребеннаѧ:

радвнися, во хрámъ стый мѹроносици оупокоенаѧ.

Радвнися, ивленіемъ мошѣй твоихъ црковь рвсскѹ возвеселивша:

радвнися, смихъ въ разг҃ажнини рвасиинскиихъ людѣй дхобиши
оукрѣпивша.

Радвнися, икѡ гдѣ чрезъ мόщи твоѧ иептлѣніетъ вслкїл скорби и
болѣзни:

радвнися, по морю житейскомъ плѣвающиихъ тихоे пристанище.

Радвнися, вѣнѣцъ добродѣтелей собравша:

радвнися, славою и честию ѿ вгла вѣничаннаѧ.

Радвнися, горячаго іерліма блженнаѧ ѿбитателнице:

радвнися, ко іерліму ибному вгемъ наимъ погребодѣтельнице.

Радвнися, блговѣрнаѧ кнажине ёлїса́вéто, прпбномчнци
достославнаѧ.

Кондакъ Г.

❖ велікаѧ сгрѣтотерпице, жеиъ рѡссійскихъ оѹкращенїе һ р достѣ наша, кнѧгіне мѣтнвѧ ѣлїсаўето, прїимѣ ѡ с рдца воздыханїе наше, съ любовью тѣбѣ приносимое, һ твоимъ предстательствомъ ко гдѣ дѣхъ праѣыа вѣры һ блгочестїа въ наꙗхъ оѹкрапи, въ добродѣтели һ мѣрдїи оѹтвєрдїи, помози кресту скорбей съ терпѣнїемъ һ надеждою понести, въ любви һ соглагеніи народа наша сохрани, да сподобимся въ р дости гдѣ винити, со ѿглы һ всѣми стѣими поюще ѣмъ: **Аллилѹіа.**

Сей кондакъ глаголетсѧ трижды.

И паки чтеется икона Г-й, и кондакъ Г-й.

Мѣтва.

❖ велікаѧ кнѧгіне, сѣѧ прѣблѣднїце ѣлїсаўето, рѡссійскаѧ похвало, града москвы преславное оѹкращенїе һ сѣѧ землю сїженное достоѧнїе!

Ты во днѣ житіѧ твоегѡ вѣрѹ, надеждѹ, любовь неложны стажавши, мѣрдїемъ къ сграждашымъ свѣтло просіѧла ѣси. Терпѣнїемъ же скорбей һ искушеннїй Ӧбраꙗ смиренїѧ блажнимъ یавивши, изгнанїемъ һ страданьми житіѧ оѹѣнчала ѣси һ во цркви нѣнѣмъ наинѣ пребываеши.

Сегѡ р ди молимъ тѧ, сгрѣтотерпице сѣѧ, мѣтвами твоими дарѹи наਮъ с рдце смиренное һ поклоненное, мѣрдїе неслабѣвашее, слѣженїе блажнимъ жертвенное, терпѣнїе непоколеблемое, мѣжество въ скорбехъ һ ѿбетованіихъ неслабѣвашее, въ сгрѣшнїй же часъ смѣртнїй оѹповѣнїе твѣрдо на гдѣ нашего іиса христѧ, ѣмѹже подобаетъ всѧкаѧ слава, честъ һ поклоненїе со везначальнымъ єгѡ Ӧцемъ, һ престы, блгимъ һ животворящимъ єгѡ дхомъ наинѣ һ присно, һ во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

И на молитва.

❖ Стмѣлъ новомънцы цркви рѣсскіј, велікалъ инаугуре єлісаўето ѵ
пречтѣнія ѿночіи варваро, квпнш єнѣскіј запишевѣди дѣломъ во
Ѣбітєли мѣрдїлъ совершившыѧ, вѣры ради православныѧ до смѣрти
подвизавшиѧся ѵ добрый плодъ въ таѳрпѣніи страданіи христу
принесшиѧ! Молитесѧ єму, іако побѣдителю смѣрти, да огнєвѣрднітъ
цркву рѣсскѹ православнѹ ѵ ѡтчество наше. Се ко лѣкавый врагъ
вооружаєтса на ны, хотѧ наѧхъ погубити въ междоусобныхъ
бранихъ, скорбехъ, печалехъ, болѣзняхъ, нѣждахъ ѵ вѣдалыхъ лютыхъ.
Огнмолитє гдѣ ни зложити всѣ немощиа дѣрзашти єгѡ: вѣрѹ въ
сердцахъ людѣй православныхъ огнєрѣпните, наѧхъ же мѣжества дѣрз
ни зпослите, да, ѿвѣргшесѧ себѣ ѵ вземшє крѣзъ свои, послѣднемъ
христу, распинаяюще плоть свою со страстемъ ѵ похотемъ. Сохраните
наѧхъ ѿ всѣкаго зла, ѿстѣйте пѣтн жизни нашеѧ, дѣрзите покаѧніе
нелицемъроене, тишину ѵ мѣрѣ душамъ нашымъ, и спросите огнѣ гдѣ
всѣмъ наѧхъ мытарствъ горькихъ ѵ вѣчныѧ мѣки нѣзбѣвнтиѧ ѵ
нѣномъ црквию наследникомъ быти со всѣми стыми, ѿ вѣка
оѓгоднвшими бѣзъ, да радиющесѧ возадаймъ хвалу, честъ ѵ поклоненіе
ѹци, ѵ сїи, ѵ стомъ дхѹ, во вѣки вѣковъ. **Амінь.**

Утвержден Священным Синодом
Русской Православной Церкви
29.07.2017 (журнал № 65).